

Gunst Lipót Gyémántlakodalma



Ez a kép apám családjáról a legteljesebb kép. Mindenki rajta van az ő szűk családjából. A kép a nagyszüleim gyémántlakodalmán készült. Szentesen 1929-ben. Ez az utolsó kép a nagyszüleimről, hiszen mindketten még ebben az évben haltak meg, szinte egy időben. Nem tudtak egymás nélkül meglenni. A képen a nagyszüleim mellett ül Maca nagynéném. Bal oldalon áll Ernő bátyám, mellette Helén néném és mellette az édesapám, Gunst Sándor. A kép a mi lakásunkban készült. Lehet látni, hogy milyen körülmények között éltünk. Ez az ebédlőnk, ma úgy mondanám, polgári módon. Szép bútoraink voltak, és festmények a falon. A festmények és a bútorok is mind megsemmisültek a háborúban. Arra viszont emlékszem, hogy voltak Koszta József képeink is. Az akkor nagy érték volt [Koszta József (1861--1949), az ún. alföldi iskola jelentős alakja. Nagybányán, Szolnokon, majd Szentes környéki tanyáján élt. -- A szerk.]. A kredencen látható egy ezüst gyertyatartó, ez volt a szombati [lásd: szombat, sábbát] gyertyatartónk, amikor gyújtottunk gyertyát, ebbe állítottuk a gyertyákat. Volt korszak, amikor a gyertyagyújtás ment. Apámék hatan voltak testvérek. A legidősebb nővére volt a Helén néni, aztán jött a Maca néni -- Mária volt a Maca néni -- , aztán jött a Regina. Meg volt az Ernő és a László, apám öccse, aki fiatalon, 16 évesen halt meg 1899 -- az ő emlékére nevezték el engem Lászlónak. Apám 1880-ban született Szentesen. Apám gimnáziumot végzett Szentesen. Akkor még a szentesi gimnázium a debreceni református gimnáziumnak volt az algimnáziuma, és csak hat osztály volt, aki hetedik, nyolcadik gimnáziumba is akart járni, annak Debrecenbe kellett mennie befejezni. Apám nem ment oda, tehát hat gimnáziummal érte be. Ennek az okát is tudtam, de most nem jut eszembe, hogy miért kellett ezt abbahagyni. A lánytestvérei mind művelt hölgyek voltak, de hogy mit tanultak, milyen iskolákat végeztek, nem tudom. A Helén néni Kolozsvárra ment férjhez. Azt hiszem, meghalt a férje és kétszer volt férjnél. A második férjének a nevét tudom, Weisz József volt, férfiszabó Kolozsvárt. Maca néni Hódmezővásárhelyen volt férjnél, a férje Schenk volt, a keresztnévét nem tudom. Elvált, és aztán a Helén néni révén, aki akkor már Kolozsvárt volt férjnél, a Maca néninek szereztek Kolozsvárt egy férjet, akinek a neve Droth volt, és az nagyon jó házasság volt, adoptálta is a Maca néni akkor már meglévő három gyermekét, Istvánt, Margitot és Györgyöt. Regina Szentesen ment

férjhez és ott szülte a gyermekeket, majd a legutolsó gyereknél, a Gyuri amikor született, meghalt és ottmaradt özvegyül a papa és 3-4 gyerek, és a nagyszüleim a kisgyereket magukhoz vették, hogy levegyék a terhet az özvegyen maradt férfiről. Ernő nagybátyám pedig bányamérnök lett, Rózsaszentmártonba [Heves vm.-ben lévő 1700 lelkes nagyközség. -- A szerk.] került szénbányába mérnökként és ott lett végül az egész bánya igazgatója. Betegségben halt meg, még a háború előtt Rózsaszentmártonban. Az apám öccse, tehát Szentesen csak az apám maradt és ő vette át nagyapámtól az üzletnek a vezetését.